

BELGISCHE SENAAAT

VERGADERING VAN 7 MEI 1929

Ontwerp van wet op de onteigening bij strooken.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het beginsel van de strooksgewijze onteigening staat, sedert lang reeds, in onze wetgeving ingeschreven.

In den loop van het grondige onderzoek, dat aan de aanneming van de wet van 1 Juli 1858 en van deze van 15 November 1867 voorafging, is de waarde gebleken van het middel dat daardoor in de hand der gemeenten werd gegeven. « Wij hebben, zoo schreef, in 1867, de rapporteur der centrale sectie, uit de ondervinding mogen leeren dat de groote werken van wegen in de meeste gevallen de belendende eigendommen in waarde doen stijgen. De onmiddellijke, uit de werken ontstane meerwaarde van de mede-onteiende eigendommen komt, bij wederverkoop van deze, aan de gemeente ten goede door dewelke de werken worden uitgevoerd en bekostigd. De daaruit voortkomende inkomsten, waarmede de kosten der werken — gedeeltelijk althans — bestreden kunnen worden, stellen nu juist de anders financieel onmachtige steden in de gelegenheid om de aanzienlijke werken onder de oogen te zien welke uit het oogpunt van de hygiëne voor haar noodzakelijk zijn en zonder die toevallige inkomsten niet zouden kunnen worden uitgevoerd. Het is daarbij noch rechtvaardig noch billijk dat zich enkelen zouden verrijken met eene

meerwaarde welke verkregen werd op den rug van de gemeenschap ».

Waar zulks geldt voor gemeenten kan hetzelfde worden gezegd van het Rijk alsmede van andere organismen, als daar zijn de provinciën, welke openbare werken hebben te doen uitvoeren.

Men scheen toendertijd in den waan te verkeerem dat het onteigenen bij strooken slechts voor steden en groote gemeenten belang kon opleveren en zoo komt het dat er in de wetgeving alleen van deze wordt gesproken.

Wil dat zeggen dat 's lands financiën geen recht hebben op dezelfde bezorgdheid als de gemeente-financiën en dat, wanneer een werk — waarbij een onteigening bij strooken noodig wordt bevonden — door den Staat wordt bevolen, de eigenaars gunstiger dienen behandeld dan wanneer het door de steden wordt bevolen? Ongetwijfeld neen. Gebeurt het niet dikwijls dat dringend noodige werken tot later dienen uitgesteld wegens de berooidheid van 's Lands geldmiddelen, en is het niet redelijk, dat deze werken, zoo zij de van de gemeenschap zware opofferingen vergen, niet een gering aantal eigenaars al de voordeelen ervan moeten laten genieten?

Zoo men uitsluitend voor de gemeenten wetten heeft gemaakt geschiedde zulks omdat de nieuwe wet in de praktijk zonder nuttig gevolg scheen te

blijven ten opzichte van de andere openbare machten. Geenerlei principiele opwerping billijkte het voorbehoud, alleen zakelijke overwegingen konden hetzelfde verklaren.

Welnu, sedert 1858 en 1867 trad in menigvuldige omstandigheden de noodzakelijkheid op voor den Staat zijnen toevlucht te nemen tot onteigening bij strooken; men moest dan, hetzij aan het Parlement een speciale wet voorstellen, hetzij daartoe de bemiddeling van de gemeenten aanwenden. Doch deze wijze van handelen, benevens dat zij van dien aard is dat zij vertraging brengt in de werken, biedt tal van zwarigheden.

Onder die omstandigheden stelt de Regeering de intrekking voor zonder meer van artikel 12 der samengeschaelde wetten van 1 Juli 1858 en van 15 November 1867, waarbij de onteigening bij strooken beperkt wordt tot de steden en gemeenten onderworpen aan

het regiem der wet van 1 Februari 1844 betreffende de politie op de wegen.

Bij artikelen 2 en 3 van het wetsontwerp dat zij de eer heeft U ter beraadslaging voor te leggen, wordt de huidige wetgeving aangepast aan het voorgesteld nieuw regiem en worden er een reeks maatregelen voorzien om, bij door den Staat ontworpen onteigeningen bij strooken, de aan de particulieren gegeven waarborgen te versterken.

De Regeering zou U dank weten, Mevrouw, Mijne Heeren, als gij wilde aan het ontwerp al uwe aandacht verleen en hetzelve ten spoedigste onderzoeken.

De Minister van Financiën,
Bon M. HOUTART.

De Minister van Openbare Werken,
H. BAELS.

(ANNEXE AU N° 189.)

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION 1928-1929

Projet de Loi relatif à l'expropriation
par zones.

Albert,

ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition de Nos Ministres
des Finances et des Travaux publics,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Nos Ministres des Finances et des
Travaux publics présenteront, en Notre
nom, aux Chambres législatives, le
projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Est abrogé l'article 12 des lois coor-
données du 1er juillet 1858 et du
15 novembre 1867, sur l'expropriation
par zones.

ART. 2.

Tout projet d'expropriation par
zones à la requête de l'État doit être
soumis au Conseil des Ministres et être
accompagné d'un rapport du Ministre
des Travaux publics et du Ministre des
Finances.

La Commission spéciale appelée à
donner son avis en exécution de l'arti-
cle 2 des lois susdites du 1er juillet 1858

(BIJLAGE AAN N° 189.)

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1928-1929

Ontwerp van wet op de onteigening bij
strooken.

Albert,

KONING DER BELGEN.

*Aan allen, tegenwoordigen en toeko-
menden, HEIL !*

Op de voordracht van Onze Ministers
van Financiën en van Openbare Werken,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ
BESLUITEN :

Onze Ministers van Financiën en van
Openbare Werken zullen, uit Onzen
Naam, in de Wetgevende Kamers, het
ontwerp van wet indienen, waarvan de
inhoud volgt :

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 12 der samengeschakelde
wetten van 1 Juli 1858 en 15 Novem-
ber 1867, op de onteigening bij strooken
wordt ingetrokken.

ART. 2.

Alle ontwerp tot onteigening bij
strooken ten aanzoeke van den Staat
moet aan den Ministerraad worden
onderworpen en vergezeld zijn van een
verslag van den Minister van Openbare
Werken en van den Minister van
Financiën.

De bijzondere Commissie, ertoe
geroepen haar advies uit te brengen
ter voldoening aan artikel 2 van bedoelde

et du 15 novembre 1867 est nommée, en pareil cas, par arrêté royal. Elle est assistée, dans la visite des lieux, par un délégué du Ministre des Travaux publics et par un délégué du Ministre des Finances.

ART. 3.

Lorsque le projet d'expropriation par zones émane d'une province, il appartient au Conseil provincial de le présenter au Gouvernement, et au Gouverneur ou à son délégué d'assister la Commission spéciale dans la visite des lieux.

ART. 4.

Sauf disposition contraire, la présente loi n'est pas applicable aux expropriations par zones décrétées par une loi.

Donné à Bruxelles, le 7 mai 1929.

wetten van 1 Juli 1858 en van 15 November 1867, wordt in dergelijk geval bij Koninklijk besluit aangesteld. Zij wordt bij het onderzoek van de plaatsen vergezeld door een afgevaardigde van den Minister van Openbare Werken en door een afgevaardigde van den Minister van Financiën.

ART. 3.

Gaat het ontwerp tot onteigening uit van eene provincie, zoo behoort de provincieraad het aan de Regeering voor te leggen, en behooren Gouverneur of zijn afgevaardigde de bijzondere Commissie bij het onderzoek van de plaatsen te vergezellen.

ART. 4.

Behoudens andersluidende bepaling, is deze wet niet van toepassing op de bij eene wet verordende onteigeningen bij strooken.

Gegeven te Brussel, den 7ⁿ Mei 1929.

ALBERT.

Par le Roi :
Le Ministre des Finances,

Bon M. HOUTART.

Van 's Koningswege :
De Minister van Financiën,

Le Ministre des Travaux publics, | *De Minister van Openbare Werken,*
H. BAELS.